

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **A. D. L.,**
st. přísl. Vietnamská socialistická republika
naposledy pobýtem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty,
Vyšní Lhoty 234, 739 21 Vyšní Lhoty,
zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2025, č. j. OAM-526/BA-BA07-VL15-PZ-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2025, č. j. OAM-526/BA-BA07-VL15-PZ-2025, se **ruší**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 269 Kč k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta, se sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím o nepropuštění ze zařízení pro zajištění cizinců ze dne 19. 8. 2025, č. j. OAM-526/BA-BA07-VL15-PZ-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), rozhodl tak, že je žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen „zákon o azylu“), nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu dobu trvání zajištění stanovil do 28. 10. 2025. Žalobce proti napadenému rozhodnutí brojil žalobou, ve které zejména namítal, že napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje rozhodnutím ze dne 5. 5. 2025, č. j. KRPP-65756-7/ČJ-2025-030022, podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999, o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobce zajistilo za účelem správního vyhoštění.
3. Žalobce dne 7. 5. 2025 požádal o udělení mezinárodní ochrany.
4. Rozhodnutím o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců ze dne 12. 5. 2025, č. j. OAM-526/BA-BA07-BA03-Z-2025, žalovaný zajistil žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu v zařízení pro zajištění cizinců a rozhodl, že ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 24. 8. 2025.
5. Při pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 5. 6. 2025 žalobce uvedl, že má kamaráda v Klatovech (pan N.), který mu v případě propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců poskytne bezplatné ubytování, finančně ho podpoří a poskytne práci. K dotazu žalovaného žalobce objasnil, že bratranec žalobce si vzal sestru pana N., ve Vietnamu se tak jedná o rodinu.
6. Rozhodnutím ze dne 1. 8. 2025, č. j. OAM-526/BA-BA07-HA15-2025, žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neuděluje.
7. Součástí správního spisu je žádost žalobce o propuštění ze zajištění – opětovné posouzení důvodů zajištění dle § 46a odst. 10 zákona o azylu ze dne 5. 8. 2025. Žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 7. 8. 2025, č. j. OAM-526/BA-BA07-VL15-PŘZ-2025, jímž o žádosti žalobce o propuštění ze zajištění rozhodl tak, že je žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 24. 8. 2025. Proti rozhodnutí ze dne 7. 8. 2025 brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který rozhodnutím ze dne 27. 8. 2025, č. j. 20 Az 22/2025-16, rozhodnutí ze dne 7. 8. 2025 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
8. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o prodloužení zajištění žalobce dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona, a to do 28. 10. 2025. Žalovaný uvedl, že žalobce není osobou vyloučenou z aplikace § 46a odst. 1 zákona o azylu, neboť se nejedná o zranitelnou osobu ve smyslu zákona o azylu. Ani v průběhu výše uvedených řízení nesdělil nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že se řadí mezi zranitelné osoby. V případě žalobce nelze přistoupit ani k uložení zvláštního opatření dle § 47 zákona o azylu. Žalobce nemá v České republice žádné rodinné vazby, stále nemá uspokojivou finanční situaci a žádnou platnou kontaktní adresu, která by mohla být přijata jako záruka toho, že se na ní dotýčný bude zdržovat a že bude poskytovat potřebnou součinnost. Žalovaný se dále zabýval délkou doby, na kterou

bude zajištění žalobce prodlouženo, přičemž vzal v úvahu možnost podání žaloby proti rozhodnutí o mezinárodní ochraně a její následné přednostní vyřízení. Celková lhůta pro prodloužení zajištění je v současné době 60 + 5 dnů, celkem 65 dnů.

III. Žaloba

9. Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Namítl, že nebyly splněny podmínky pro zajištění dle § 46 odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, na základě kterých došel k závěru, že žalobci vyhoštění, vydání nebo předání hrozí. Žalovaný neuvádí ani žádné konkrétní důvody zajištění žalobce, pouze bez dalšího odkazuje na své předchozí rozhodnutí.
10. Žalobce dále nesouhlasil se závěrem žalovaného o neudělení zvláštního opatření. Žalobce totiž již 25. 6. 2025 podal žádost o propuštění ze zajištění, ve kterém předložil doklad o zajištění ubytování a prohlášení od rodinného příslušníka, u kterého má v plánu bydlet. Shodnou žádost o propuštění podal i dne 25. 8. 2025. Všechny podklady tedy měl žalovaný v době, kdy vydal napadené rozhodnutí, a přesto k nim nepřihlédl. Namísto toho tvrdí, že žalobce nemá uspokojivou finanční situaci ani kontaktní adresu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje žádné úvahy, ze kterých by bylo zřejmé, jak se žalovaný vypořádal s tím, že žalobce má na území České republiky rodinného příslušníka, který mu poskytne bezplatné ubytování a plně ho finančně zabezpečí, včetně prostředků na případné dojíždění na pracoviště žalovaného. Žalovaný se tak nevypořádal s možností uložení zvláštního opatření.
11. Na závěr namítl uložení zajištění na základě toho, že by v budoucnu mohl podat žalobu ve věci mezinárodní ochrany. Nezákonný a nepřezkoumatelný je rovněž způsob stanovení délky doby, na kterou bylo zajištění prodlouženo
12. Žalobce z výše uvedených důvodů navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že krajský soud již rozhodl ve prospěch žalobce rozsudkem sp. zn. 20 Az 22/2025, a žalobce byl ze zařízení pro zajištění cizinců propuštěn. Proto navrhl, aby krajský soud řízení zastavil.

V. Posouzení věci soudem

14. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 46a odst. 8 zákona o azylu).
15. S ohledem na skutečnost, že žádný z účastníků nepožádal o nařízení jednání a soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné, rozhodl o žalobě bez jednání (§ 46a odst. 8 zákona o azylu).
16. Krajský soud se nejprve zabýval rozsahem přezkumu žaloby. Postupoval v souladu s požadavky rozsudku Soudního dvora EU ze dne 8. 11. 2022 o předběžné otázce ve

spojených věcech C-704/20 a C-39/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid. Z něho je nutno dovozovat, že správní soud je povinen při přezkumu rozhodnutí o zajištění cizince přihlížet i k vadám a nezákonnostem rozhodnutí, které zjistí sám, bez ohledu na námitky uplatněné žalobcem. V řízení o přezkumu rozhodnutí o zajištění cizince se proto s ohledem na specifika institutu zajištění *neuplatní* pravidlo soudního přezkumu v *mezích uplatněných žalobních bodů* (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a správní soud je oprávněn, resp. povinen identifikovat případné další nezákonnosti zajištění (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2022, č. j. 34 Az 36/2022-32, č. 4439/2022 Sb. NSS). Tyto závěry lze vztáhnout na rozhodnutí o propuštění ze zařízení podle § 46a zákona o azylu, v uvedených intencích tak krajský soud přistoupil k posouzení zákonnosti rozhodnutí o nevyhovění žádosti o propuštění ze zařízení.

17. Žaloba je důvodná.
18. Podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu může ministerstvo v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
19. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu *ministerstvo v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění, kterou lze prodloužit, a to i opakovaně, nejdéle na 180 dnů*. V nyní posuzované věci žalovaný napadeným rozhodnutím prodloužil zajištění žalobce podle § 46a odst. 5 zákona o azylu do 28. 10. 2025.
20. Krajský soud zdůrazňuje, že zajištěním cizince dochází k zásahu do jeho základního práva na osobní svobodu (srov. např. rozsudky Evropského soudu pro lidská práva ve věci John proti Řecku ze dne 10. 5. 2007, stížnost č. 199/05, Rusu proti Rakousku ze dne 2. 10. 2008, stížnost č. 34082/02, Rashed proti České republice ze dne 27. 11. 2008, stížnost č. 298/07, a Saadi proti Spojenému království ze dne 29. 1. 2008, stížnost č. 13229/03), na něž odkazuje i čl. 52 odst. 3 ve spojení s čl. 6 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 8 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 10/08, nebo ze dne 19. 7. 2022, sp. zn. Pl. ÚS 12/19). Je proto přípustné jen za striktně definovaných podmínek. Zajištění musí vždy sledovat vymezený účel a lze k němu přistoupit pouze tehdy, nemohou-li být v konkrétním případě efektivně uplatněna jiná dostatečně účinná, avšak mírnější, donucovací opatření. Musí být také stanoveno na nezbytně nutnou dobu a nesmí dojít k jeho svévolnému prodlužování. V rozhodnutí o prodloužení zajištění má žalovaný vždy povinnost zkoumat, zda se nezměnily rozhodné okolnosti, zohlednit nové podklady, kterými disponuje, a učinit přezkoumatelnou úvahu o tom, zda je prodloužení zajištění nutné a účelné. Je taktéž povinen posoudit, zda u cizince nelze uložit zvláštní opatření. To však žalovaný v napadeném rozhodnutí neučinil.
21. Podle § 47 odst. 2 zákona o azylu může žalovaný rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže nastanou důvody podle § 46a odst. 1 nebo § 73 odst. 3 zákona o azylu. Mezi zvláštní opatření, jejichž uplatnění je třeba zvážit před vydáním rozhodnutí o zajištění podle citovaného ustanovení, patří povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany zdržovat se v pobytovém středisku určeném žalovaným nebo

povinnost osobně se hlásit žalovanému ve stanovené době (§ 47 odst. 1 zákona o azylu). Krajský soud pouze zdůrazňuje, že podle citovaných zákonných ustanovení má, je-li to možné a účelné, před zajištěním cizince v zařízení pro zajištění cizinců přednost uložení zvláštních opatření.

22. V nyní posuzované věci žalovaný k zvláštním opatřením toliko na straně 3 uvedl, že „v případě jmenovaného pak nadále nelze tomuto uložit místo rozhodnutí o jeho zajištění tzv. zvláštní opatření dle ustanovení § 47 zákona o azylu, podle něhož zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutím ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené. Sále platí, že jmenovaný nemá v ČR žádné rodinné vazby, stále nemá uspokojivou finanční situaci, žádnou platnou a kontaktní adresu, která by mohla být přijata jako záruka toho, že dotyčný se na ní bude skutečně zdržovat a že bude správnému orgánu poskytovat potřebnou součinnost“. Uvedená tvrzení jsou však zcela v rozporu s dokumenty založenými ve správním spisu.
23. Z podkladů ve správním spisu se podává a žalobce tuto skutečnost namítal v žalobě, že žádal po vydání rozhodnutí o zajištění o propuštění ze zajištění. Žalobce přiložil k žádosti o propuštění nejen doklad (potvrzení) o zajištění ubytování, ale taktéž dokument: prohlášení k žádosti o propuštění o zajištění s ověřovací doložkou pro legalizaci, ve které pan V. N. N. prohlásil, že žalobce osobně zná, jsou bratrance. Z důvodu této rodinné vazby by po propuštění ze zajištění žalobce finančně zabezpečil, poskytl mu finanční prostředky k zajištění obživy včetně prostředků na případné dojíždění na kontroly na pracoviště žalovaného. Dále sdělil, že by ubytování poskytl na stejné adrese, jaká byla uvedena v dokladu (potvrzení) o zajištění ubytování. Zástupce žalobce navíc v žádosti o propuštění ze zajištění žádal, aby žalovaný pana V.N. N., který chce žalobce ubytovat a finančně podporovat, vyslechl. Mimo samotnou žádost o propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců žalobce již v pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu dne 5. 6. 2025 uvedl, že v České republice má bratrance pana N., který mu poskytne ubytování i finance. Všechny uvedené podklady jsou součástí správního spisu a žalovaný s nimi při rozhodování o prodloužení zajištění disponoval. Přesto se shora uvedenými okolnostmi žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezabýval, navíc argumentoval tím, že žalobce nedisponuje adresou, na které by jej žalovaný mohl kontaktovat a žalobce by se na ní mohl zdržovat, že nemá v České republice žádné vazby. Vzhledem k tomu, že je zajištěním omezena žalobcova osobní svoboda, je povinností žalovaného věc posoudit individualizovaně, což se v napadeném rozhodnutí nestalo. Námitka, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a trpí vadami, tak ob stojí.
24. Krajský soud nevyhověl návrhu žalovaného, aby řízení zastavil. Podle § 47 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, a) vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí, b) prohlásí-li navrhovatel, že byl po podání návrhu postupem správního orgánu plně uspokojen (§ 62), c) stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na to, že zákon o azylu tento postup v daném případě neumožňuje a podmínky dle § 47 písm. a) a b) nebyly naplněny, krajský soud měl povinnost žalobu projednat věcně.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

25. Jelikož se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezabýval konkrétními okolnostmi případu, a skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a jako nepřezkoumatelné podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.
26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Náklady procesně úspěšného žalobce tvoří náklady právního zastoupení advokátem, a to: odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 4 620 Kč za jeden úkon. Ve věci se jednalo o dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., a to 1) příprava a převzetí věci, 2) sepsání žaloby, v celkové výši 9 240 Kč. Dále je součástí náhrady nákladů paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 450 Kč za jeden úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci podle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 900 Kč, celkem tedy 10 140 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů byla zvýšena o daň z přidané hodnoty v zákonné výši (2 129 Kč), celkem tedy náhrada nákladů řízení činí 12 269 Kč. Krajský soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 23. září 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně